

Somos la segunda comunidad autónoma en la que más ha crecido después de la Comunidad de Madrid. Y ello a pesar del no desarrollo pleno de ese modelo de financiación por parte del gobierno actual socialista.

Le pedimos, por lo tanto, al Gobierno de España que un modelo que ha funcionado bien para la Comunidad Valenciana, también tiene que ser un modelo que se desarrolle plenamente y contemple el aumento de población que ha habido en la Comunidad Valenciana en los últimos años, así como también la realidad que respecto de los desplazados, en cuanto a la sanidad valenciana, se tiene que tener muy en cuenta, porque repercute directamente en la tensión de gasto, tanto sanitario como en educación, en bienestar social, que sufren en estos momentos el presupuesto de la Generalitat Valenciana.

Por lo tanto, si es verdad que los anuncios que se han producido hasta ahora... (*Remors*) Se acabó.

El senyor president:

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Muchas gracias, don Gerardo.

Señora Mónica Lorente, ilustre diputada, tiene la palabra.

La senyora Lorente Ramón:

Gracias, señor presidente.

Al conseller de Economía.

Hemos escuchado ya, por segunda vez, el anuncio del ministro de Economía, el señor Solbes, acerca de la voluntad de querer reformar el sistema de financiación de las comunidades autónomas.

Señor conseller, queremos saber cuál va a ser la postura firme y decidida, ante ese anuncio de reforma, de la Comunidad Valenciana para ese sistema de financiación.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Mònica, il·lustre diputada.

Tiene la palabra el señor conseller, don Gerardo Camps.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Señora diputada, el señor Solbes anuncia, pero formalmente no cumple. (*Protestes i aplaudiments*) La próxima semana, la próxima semana se ha convocado... (*aplauiments*) —sigo hablando, porque si no, el tiempo no me da— se ha convocado Consejo de Política Fiscal y Financiera, el martes. En su orden del día, ningún punto respecto de la reforma del sistema del modelo financiación, a pesar de que se ha permitido que estatutos de autonomía ya incluyan artículos que claramente chocan con el actual modelo de financiación, que en estos momentos tenemos en vigor en nuestro país.

Nuestra posición es muy clara, muy contundentes, tres principios a respetar. En primer lugar, que se prime la variable de población en el actual modelo, si se revisa. En segundo lugar, que se mantengan los mecanismos de solidaridad entre comunidades autónomas, que no pueden discriminarse entre territorios a través de un nuevo modelo de financiación de las comunidades autónomas. Y en tercer lugar también, que la financiación per cápita que tiene que venir determinada por una mayor corresponsabilidad fiscal, se cumpla también en ese modelo de financiación, en ese nuevo modelo de financiación. Y además...

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor conseller d'Economia, Hisenda i Ocupació:

...cumpliendo con el principio de lealtad institucional.

Muchas gracias, señor presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Don Joan Ignasi.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies.

Creu el senyor president que el sistema públic valencià d'educació cobrix totes les necessitats educatives que tenen i demanen els valencians?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyor Pla, és un esforç constant, cada vegada més interès, més iniciatives i, per tant, més projectes. Parlem de noves aules, nous instituts i nous col·legis. Parlem també d'iniciatives en matèria de llengua estrangera, d'escolarització de xiquets de més de tres anys, d'ampliació de la formació professional, d'ampliació també de les possibilitats universitàries.

Parlem també de la integració de les persones que han vingut de fora, parlem del reforçament d'alguns alumnes que necessiten un reforçament especial. Parlem, en definitiva, d'un sistema viu, en constant evolució, on es necessita cada vegada més esforç pressupostari i, per tant, més recolzament per part de l'administració autonòmica. I en eixe camí estem.

Li vaig a donar una dada, que jo crec que és molt important: amb el mateix nombre d'alumnes que l'any 1995, últim any de govern socialista, hi ha en estos moments 15.000 professors més en el sistema. El mateix nombre d'alumnes a l'any 1995, hui hi ha 15.000 professors més. Entre altres coses perquè eixe esforç constant ha aconseguit que tinguem cada vegada un sistema d'educació públic millor al servici de la millor societat, que és la nostra.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula, senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president. Senyories.

Si hi ha algun ciutadà en esta comunitat més satisfet, més autosatisfet de la gestió del president de la Generalitat, a este ciutadà li diuen Francisco Camps. Perquè evidentment parlem d'educació, parlem de sanitat, parlem del que

vulguem «sempre ho estem fent, sempre ho estem fent molt bé, som els millors, som els qui més fem». Per tant, eixe estat d'autosatisfacció, eixe estat en què es troba vosté en els darrers temps, en una espècie d'urna de vidre, que no sé si els seus consellers i assessors l'han ubicat, és molt dolent per als ciutadans, perquè la realitat està molt lluny del que vosté permanentment diu i del que vosté sent com a propi.

Mire, s'han fet esforços, com no?, té la responsabilitat de fer-los! Però la realitat és que vosté va entrar en l'any 2003 i tenia un mapa escolar que havia d'haver acabat en 2003 i que vosté ha estat incapaç d'acabar una realitat.

Tenia hui l'oportunitat d'haver dit: «Sí, mire, no hem pogut complir amb el que és el mapa escolar i les infraestructures i amb els col·legis i instituts», però no ho dirà, perquè vosté està permanentment instal·lat en eixe món, en el que l'ubiquen els seus, però lluny de la realitat. Vosté hui encara té 18.000 alumnes en barracons, 18.000 xiquets i xiquetes d'esta comunitat estan en barracons, (*veus*) no molt lluny d'ací. Ací té un institut, és l'Institut Llombai, l'IES Llombai, que està en barracons ja fa molt de temps, però té Castelló, té Almassora, té Burriana, té Oropesa... És a dir... Té Vinaròs... Té un muntó de xiquets. Primera qüestió.

Segona qüestió. S'han fet esforços per a la integració dels immigrants. Vosté va prometre aules Pase i va dir que això seria una realitat este curs. La realitat en els centres educatius quan vas a visitar-los, els professors t'ho diuen, és que vosté no ha complit amb això tampoc i hui som una comunitat autònoma que per a la integració de l'alumnat immigrant té pitjors condicions que altres comunitats autònomes, perquè vosté no ha complit això. (*Veus*) Però és que, a més a més, en infantil, vosté va a qualsevol col·lege i pregunta als professors i té una ràtio en el segon cicle d'infantil de 25 alumnes per aula. Insuportable i insofrible, per als xiquets i per als professors.

Però és que, a més a més, vosté va i pregunta hui en els centres educatius quina és la realitat respecte al conjunt d'elements de suport a l'alumnat que té especials dificultats, i és una realitat dramàtica, molt lluny del que vosté diu. ¿S'han fet esforços? Home, faltaria més. Però és evident que estem molt lluny d'eixe món en el qual vosté viu en què tot és perfecte i som els millors.

Dit això, ¿quina solució té vosté per a això? Doncs, la que no és bona per als ciutadans. La solució és amagar el cap baix l'ala, és a dir, no donar la cara mai, ni vosté ni el seu conseller, i ahí està l'exemple dels pares d'alumnes de l'institut de Catarroja, que van anar a vore'l i no va voler rebre'ls, i vosté ho fa permanentment. Igual que no rep els familiars de les víctimes del metro, tampoc rep ningú que tinga res a dir-li.

I la segona, la propaganda i l'engany massiu. Perquè serà vergonyós i indecent, i ho vaig dir en Elx respecte a la sanitat, però és que en educació passa igual, és vergonyós i indecent que vosté, mentre té eixes carències, mentre no dóna resposta efectiva a les necessitats del ciutadans valencians, es gaste en propaganda i en engany massiu els diners que està gastant-se.

Vull dir-ho públicament, i vosté desmentixca-ho: 10 milions d'euros va a gastar-se vosté, ¡10 milions d'euros!, 1.600 milions de pessetes en propaganda i en engany massiu en dos mesos en esta comunitat, per a dir als ciutadans una cosa que no és veritat. Perquè vosté està diguent en educació que vosté té hui 450 nous centres, i això és una gran mentira, això és un engany massiu als ciutadans.

I mire, l'últim que li faltava per a afrontar el repte que té és dir que va a pagar els llibres de text als pares i mares en ensenyament obligatori. Ho va anunciar l'altre dia, per cert, en un institut que portava un any en funcionament... Va anar

ahir a inaugurar un institut en Alacant ¡que portava un any en funcionament! I va dir això i vosté hui no té credibilitat, perquè vosté i el seu grup han votat quatre voltes en contra de la gratuïtat dels llibres de text, quatre, l'última en desembre, l'última en desembre! Per tant, té poca credibilitat, cada vegada menys.

Hui estem en Burriana. És un bon lloc, com vosté ha dit, un bon poble per a fer un compromís públic. Vosté va parlar del pacte d'Elx. Jo hui vaig a fer el pacte de Burriana, i propose el pacte de Burriana, que és un pacte davant dels ciutadans de la Comunitat Valenciana, per a dir que, si n'hi ha llibre de text gratuït en l'ensenyament obligatori, serà si governa el Partit Socialista. I el meu pacte davant dels ciutadans és anar davant notari i signar-ho... Anar davant notari i signar-ho! El convida a vosté. El pacte és que se'n vinga amb mi, (*veus*) que se'n vinga amb mi, com a testimoni, perquè vosté ni té temps ni té credibilitat per a poder fer real eixa demanda dels ciutadans valencians.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señorías, esto del engaño masivo ha sido el tema de hoy. Cada intervención suya gira en torno a un insulto, (*veus*) gira en torno a una crispación, a una desilusión suya, a una desafección o a una depresión política. Yo lo siento, veníamos a hablar de educación pública y a usted la educación pública le importa más bien poco, más bien poco.

Le he dado una cifra que me parece que constata el esfuerzo que ha hecho durante estos años el Partido Popular en el gobierno: el mismo número de alumnos, 15.000 profesores más. ¿Qué me tiene que decir a eso? 440 colegios e institutos construidos o adecuados a lo largo de estos últimos años de gobiernos del Partido Popular, de los cuales, 223 en esta legislatura. Y el mapa escolar, que yo tuve la ocasión como conseller de Educación de formalizar, ya está superado, porque ha aumentado también, entre otras cosas, iniciativas, propuestas, intereses en el sistema educativo de nuestra comunidad. Hemos triplicado las líneas de Formación Profesional, hemos duplicado las líneas en valenciano, hemos construido como nunca colegios e institutos en nuestro territorio. Esa es la realidad.

Por cierto, lo de la campaña de publicidad esta que usted ha dicho de engaño masivo, como tantas cosas que usted dice, no es verdad: ¡no es verdad!, señor Pla. Lo siento. (*Aplaudiments*) Pero no voy a regodearme, no voy a regodearme en los errores constantes que usted comete, porque otra vez más nosotros representamos la seriedad y la fiabilidad en las decisiones del gobierno y en la apuesta del gobierno, en la no utilización de algunas cuestiones a las que ustedes están excesivamente acostumbrados y que jamás utilizaremos, porque, ante todo, seriedad, equilibrio y serenidad, cuando se tiene la responsabilidad de gobernar. (*Aplaudiments*)

Nosotros seguiremos en este tremendo esfuerzo, en un proyecto que, además, se amplía y, lejos de estar en una urna, lo que estoy permanentemente es viajando, entre otras cosas, para defender nuestros intereses. Ayer mismo, en Luxemburgo, para conseguir un préstamo (*veus*) para seguir construyendo colegios...

El senyor president:

Señor Such, por favor.

El senyor president del Consell:

...e institutos en nuestra comunidad. No sé a qué urna se refiere usted. Usted sí que está en una suerte de urna rodeado de asesores que le llevan por muy mal camino.

Y, por cierto, porque como veo que usted de educación pública no ha venido a hablar, lo que sí que me ha preocupado durante estos días ha sido su posicionamiento personal en torno al desarrollo de algún plan urbanístico determinado. *(Veus)* Y les voy a explicar por qué: jamás, ¡jamás de los jamases! un presidente de la Generalitat puede decir que un plan se va a hacer o que un plan no se va a hacer. ¡Jamás de los jamases! un presidente de la Generalitat puede decir que personalmente va a modificar plan de ordenación urbana alguno, porque eso suena raro, suena mal. *(Veus i aplaudiments)* ¡Jamás de los jamases! ¡Jamás de los jamases! Y menos ir cambiando de opinión cada cuatro o cinco días.

¿O es que usted pretende hacer los planes de ordenación urbana en su despacho con su lápiz?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula la il·lustre diputada Mercedes Sanchordi.

La senyora Sanchordi García:

Senyor president, ja veem el que li importa a vosté el tema educatiu també.

Però, vaja, davant d'este panorama idíl·lic que vosté ha presentat i que, malauradament, s'ho creu, perquè és que el pitjor és que jo crec que s'ho creu, a vore si és capaç d'explicar-mos per què avui en la província de Castelló n'hi han encara 6.000 xiquets que van a classe en barracons. Explique'ns per què en secundària avui, en la província de Castelló encara falten per executar tres obres del mapa escolar, alerta, del 1996: un en Sogorb, l'IES Alt Palància; un altre en Castelló, l'IES Bovalar; i un altre ací, en el meu poble, l'IES Llombai.

I, finalment, ja que parlem del meu poble, de Burriana, en l'any 1995, per si no ho sap, li ho diré, hi havien quatre col·leges públics, quatre col·leges concertats i dos instituts públics. ¿Sap quants n'hi han hui? Hui n'hi han quatre col·leges públics, quatre col·leges concertats i dos instituts públics. El mateix. Aixina que, per favor, davant d'este panorama idíl·lic, ¿seria capaç, podria explicar-mos perquè hui en el meu poble, dotze anys després i amb 10.000 habitants més, i el que mos queda, encara n'hi han els mateixos centres educatius? Vosté dirà, president.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Sanchordi.

Té la paraula l'honorable senyor conseller, senyor Alejandro Font de Mora.

El senyor conseller de Cultura, Educació i Esport:

Muchas gracias, señor presidente.

De verdad que nos llaman la atención algunas cosas de las oídas esta mañana aquí, hablar de propaganda, cuando lo que se ve es la pura realidad vista día tras día y pueblo tras pueblo. A lo mejor resulta que hay meses en los que uno no se puede levantar, porque, bueno, ponen unos carteles que me recuerdan a mí a uno cuando yo era forense, ¿verdad? *(Rialles i aplaudiments)*

¡Luego lo pillan a uno con la Rabassa al aire y después vienen aquí a hablar de propaganda! Mire, no hay pueblo ni ciudad en la Comunidad Valenciana, no hay pueblo ni ciudad que no haya visto ni haya experimentado una mejoría ostensible en materia educativa. No hay ninguno. Lo ha dicho el presidente: 440 colegios e institutos nuevos desde el 1995 hasta ahora, *(veus)* 223 en el periodo de mandato del presidente, *(el senyor president colpeja amb la maceta)* y un nuevo plan de 424 más hasta el curso 2010-2011 financiados, entre otras cosas, por el Banco Europeo de Inversiones, con una garantía absoluta, el primer banco internacional...

El senyor president:

Muchas gracias, señor conseller.

El senyor conseller de Cultura, Educació i Esport:

...en materia de inversión educativa. *(Veus)*

Por tanto, *(protestes)* ¿propaganda?, no... ¿Propaganda?, no,...

El senyor president:

Muchas gracias, señor conseller...

El senyor conseller de Cultura, Educació i Esport:

...¿realidades?, sí. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Yo les ruego me disculpen, pero es que, los tiempos, hay que ser firmes en su cumplimiento.

Té la paraula la il·lustríssima senyora diputada del Grup Parlamentari Socialista...

La senyora Escudero Pitarch:

Ni pensar-lo, señor presidente *(rient)*...

El senyor president:

Doña Isabel..., por favor, Escudero.

La senyora Escudero Pitarch:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de la Generalitat, el seu conseller fa propaganda fins i tot ací, i fa campanyes fins i tot ací, en les Corts.

Vostés se dediquen sistemàticament a dir que estimen l'educació i sols per les carpes i les campanyes que recorren este país. Però jo li vull dir ara i ací que esta comunitat lidera encara el fracàs escolar en Espanya, que eixos 15.000 professors dels quals parla el president, som els pitjors pagats, el 15 i la resta, de tota Espanya també. Que estem a

6 punts per baix de la mitjana en oferta 0-3. És a dir, un *des-acato*. I vostés recorren el país amb eixes carpes dient el molt que no fan en educació.

A vore si en compte de parlar d'urbanisme, que pareix ser que al president el fascinava, vosté, senyor conseller, que és el que ho va fer, me contesta. ¿Esta situació educativa, la considera vosté un model de gestió? ¿Podria dir-me ja d'una vegada quant costa la campanya Crea Escola? ¿Quants centres es podrien haver fet amb eixos diners?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Isabel.

La senyora Escudero Pitarch:

I, per últim, senyor conseller, si la campanya la va a pagar...

El senyor president:

Muchas gracias, doña Isabel.

La senyora Escudero Pitarch:

...amb el crèdit que ahir va signar...

El senyor president:

Muchas gracias, doña Isabel.

La senyora Escudero Pitarch:

...el president en Brussel·les.
Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Por favor, cúmplame los tiempos.
Té la paraula el senyor conseller Alejandro Font de Mora.

El senyor conseller de Cultura, Educació i Esport:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire vosté, senyoria, jo crec que el que més els dol és que estem fent el que vostés mai han pogut fer.

Si nosotros analizamos la situación que se planteaba cuando el gobierno socialista dejó de actuar y la comparamos con la nuestra, veremos que, por cada centro que ellos hicieron, nosotros hemos hecho seis. (*Veus*) ¡Seis! ¡Seis hemos hecho, señorías! Por tanto, 6 a 1 es el resultado de este partido. Y eso lo sabe perfectamente la población, porque, le repito, no hay ninguna población en la Comunidad Valenciana que no se haya visto mejorada en su estructura educativa.

Y le digo más: hemos pasado, por ejemplo, de ratios, ya que lo tenemos, hemos pasado en ratios alumno por unidad, por aula, por ejemplo, en el 1995 había 21,8, ahora tenemos 20,9, en infantil; en primaria, 22,7, ahora 20,4; y en institutos, 32 en el 1995, y ahora 23,3. (*Veus*)

¿Fracaso escolar dice su señoría?

El senyor president:

Muchas gracias...

El senyor conseller de Cultura, Educació i Esport:

Bueno, ¿fracaso escolar?: ¡el suyo! (*Protestes i aplaudiments*)

El senyor president:

Bé, correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim síndic senyor Ribó, del Grup Parlamentari Entesa.

En Joan, té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Bon dia.

Senyor president, jo abans de començar li voldria fer una proposta al bot, que se'n diu: mire, dedique una part del superàvit que vosté ha anunciat a ajudar als llauradors en la pitjor crisi citrícola, és fonamental. Dedique-hi una part.

Perquè, mire, després de dotze anys de manca de política agrària, estem en la pitjor crisi citrícola de tota la història: sobreproducció, manca de perspectives varietals, destrucció del mercat pels oligopolis de comercialització... I els llauradors estan pagant tots els plats trencats.

Mire, vostés han fomentat la sobreproducció. ¿S'encorden d'un canvi en la llei forestal, en la llei d'acompanyament del 1998? Segons estudis realitzats per Acció Ecologista Agró, aquest canvi va provocar la reconversió a cítrics de més de 10.000 hectàrees en els anys 1998 a 2000. ¿Quantes hectàrees s'han reconvertit? És un secret tan ben guardat com les llistes d'espera en sanitat. No és bo saber-ho, perquè seria un míssil contra la seua política de *agua para todos*.

Però, mire, alguna cosa se'ls ha escapat. L'últim informe del sector agrari de la Conselleria d'Agricultura, en el resum de superfície de cultius, ens diu que de 2004 a 2005 la superfície de cultius de regadiu de llenyosos ha augmentat en més de 7.000 hectàrees. I això tenint en compte que moltes hectàrees de cítrics estan desapareixent sota el ciment i sota el quitrà, com vosté ha de saber perfectament.

Vostés en molts casos han ajudat, han finançat directament les transformacions. Però la citricultura té enfocaments inadequats de cara al consum. Tots els països desenvolupats estan disminuint el consum de cítrics en fresc i estan augmentant el consum de suc i derivats. La nostra producció no està adequadament orientada a canviar les pautes de consum. En aquests últims anys hem vist canvis profunds en l'estructura del mercat; la demanda ha tingut un procés agut d'oligopolització, com a conseqüència, per una banda, de l'entrada d'inversions en producció d'exportadors i, per altra banda, de grans superfícies comercials. Al final el perdedor sempre el mateix: el llaurador.

Senyor president, van a fer alguna cosa per la citricultura?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ribó.
Senyor president té la paraula.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.
Senyories.

La veritat és que he de dir que parlar de la citricultura i qualsevol qüestió de la Comunitat Valenciana amb normalitat i amb racionalitat, com planteja el portaveu d'Esquerra Unida, sempre és un plaer. Perquè, independentment de la contradicció ideològica, del que estem parlant és de la nos-